

à la bárdos

XXIII. ÉVF. 2011. ÉV

www.big.sulinet.hu

A TATABÁNYAI BÁRDOS LÁSZLÓ
GIMNÁZIUM ÉLMÉNYMAGA-
ZINJA: MEGJELENIK
EVENTE ÖTSZÖR
PÜNKÖSD

3
Erdei
iskola

4
Az ideai
divat

8
Iskolánk
idegen
nyelveken

6
Tanár
úr,
kérem...

Majd megnövök én...

Vannak jobb helyek, de nekem megfelel

Épülnek a nemzetközi kapcsolatok Láss világot, vagy fogadj egy külföldi diákot!

Az Európai Unióban 2011 az önkéntesség éve. A rengeteg jótékonyági akció és megmozdulás mellett akadnak más területeken is lehetőségek, amelyek ezt a nemes feladatot szolgálják. Az idei tanévben iskolánk tanulója Zöld Gábor (10. b osztály) belevágott egy cserediákprogramban, amelyről bővebben is beszámol.

A YFU Hungary, azaz Fiatalok a Megértésért Magyarországi Egyesülete egy nemzetközi, nonprofit diákcseré-szervezet, amely önkéntes munkáján alapul.

A szervezet kínálatában megtalálható egy úgynevezett kiutazó program, mely lehetőséget ad arra, hogy egy magyar középiskolás külföldön töltsön egy tanévet, ami körülbelül 10-11 hónap. Lehet választani egy ennél rövidebb nyári időszakot, ami 4-6 hét. Az éves program keretein belül 28 ország választható a világ szinte minden táján. A program ideje alatt önkéntes fogadócsaládoknál laknak

a diákok, így is jobban megismerik a kultúrát és a nyelvet. Ezek a családok önkéntes alapon biztosítják számukra a szállást és az étkezést. A diákok az év végére – szinte kivétel nélkül – felső fokon megtanulják az adott ország nyelvét. Bár rossz hír, hogy a tanév alatt kötelező iskolába járni. De külföldön ez lehet akár teljesen más, és legtöbbször sokkal izgalmasabb is, mint idehaza. Az iskolai élet hozzájárul az idegen nyelv fejlesztéséhez és a kapcsolatok bővítéséhez. A nyári program keretein belül 9 ország közül választhatnak a diákok. Az éves programhoz hasonlóan ebben az esetben is önkéntes fogadócsaládoknál szállnak meg a diákok, de nem kell iskolába járniuk. Ahogy a magyar diákok kiutaznak, úgy külföldi fiatalok jönnek hazánkba. Mindig augusztusban kezdődik az új programév, és ők is önkéntes magyar családoknál laknak. A szervezetnél folyamatosan lehet jelentkezni fogadócsaládnak, és személyes tapasztalataim alapján mondhatom, hogy ez is nagy élmény!

AMIT TUDNI KELL...

Az éves program ára a 2011/2012-es tanévre országtól függően 660000 Ft és 4000 €, 860000 Ft és 5500 \$ között alakult. De van lehetőség kedvezmények igénylésére, az egyik a szociális ösztöndíj (a teljes programdíjnak maximum harminc százaléka lehet) és a testvérkedvezmény (ha a jelentkező személy testvére már vett részt a programban, vagy a család előzőleg már fogadott diákot, 10 százalék kedvezményben részesül a program deviza részéből). A nyári program ára 2011-ben átlagosan 490000 Ft és 2050 \$ vagy 250000 Ft és 1650 € között van.

A programdíj tartalmazza a szervezést, illetve az utazás költségeit, a teljes körű betegség-, baleset-, és felelősségbiztosítást, a táborok és a szülői értekezletek költségeit, valamint a kapcsolattartást, segítségnyújtást egész évben. A programdíj nem tartalmazza a vízumdíjat és a zsebpénzt, valamint az iskolai kiadásokat (tankönyv, egyenruha stb.). További információt ad Zöld Gábor, illetve: www.yfu.hu.

A tatai országos spanyol nyelvi versenyen hagyományosan jól szerepelnek iskolánk tanulói. A Varga Mária által felkészített Bartha Csenge (10. a) vers kategóriában a harmadik helyen végzett.

Április és május folyamán két katasztrófavédelmi versenyen is szerepeltek iskolánk tanulói. A 3., 4., 5. és 7., illetve a másik versenyen 8. helyezést ért el – különböző évfolyamú – csapatokat Medve Andrásné Papp Valéria és Seffer Tímea készítettek fel.

Hagyományosan dicséretesen szerepelnek a bárdosos tanulók a megyei alpműveleti matematika-versenyen. Az április 27-én megrendezett versenyen tanulóink a következő eredményeket érték el: 5. évfolyamon 5. lett Kőrösi-Fehér Bence, 6. Macsuka Patrik; a 6. évfolyamon 10. lett Széplaki Péter; a 7. évfolyamon 2. lett Vankó Dániel és 3. lett Wiszt Péter; a 8. évfolyamon 1. helyen végzett Major-Eisler Botond. A tanulókat Botond Zoltánné és Csermák Júlia tanárnők készítették fel.

Minden tanévben a kertvárosi

Kölcsey-tagiskola rendezi meggyenk rajz- és műalkotás-elemző tanulmányi versenyét. Geiger Péter tanár úr tanítványai közül a következő tanulók végeztek kiemelt eredménnyel: rajz kategóriában 2. helyet szerzett Gróf Szabina Rita (13. c); műelemzés kategóriában 1. helyen végzett Széplaki Péter a 6. és Somogyi Szandra a 11. évfolyamon; 2. helyet szerzett Zemplényi Orsolya a 6., Szabacsi Zseni Csinszka a 10. és Hummel Kristóf a 12. évfolyamon; 3. helyezést ért el Hummel Kristóf 12. évfolyamon.

Nem vett részt iskolánk balagási ünnepélyén a 11. c osztály népdalénekeke, Járóka Renáta, hiszen ezen a napon az Országos Népdaléneklési Verseny döntőjében szerepelt, ahol ezüst minősítést szerzett. Felkészítő tanára: Vécseyné Kiss Ibolya. Gratulálunk!

Május 6-án Budapesten, a Millenáris Parkban rendezte meg a Diákújságírók Országos Egyesülete a 18. Sajtófesztivált, amelyen az idei év diákújságírói elismeréseit is kiosztották a három képzési fok és a videó, rádió, a nyomtatott és az elektronikus médiumok ka-

tegóriákban. Madarász Anna (12. c, képünkön) az év diákújságírója pályázaton a 2. helyezést ért el. Felkészítő tanára: Dobrova Zita. Az Á La Bárdost szerkesztő Nagy Tamás az év mentora elismerésben részesült. Ezt a díjat – a képzési foktól és médiaterülettől függetlenül – évente csak egy pedagógus nyerheti el.

A Váci-iskola rendezi meg a felső tagozatos tanulók városi angol versenyét. Az 5. évfolyamon 1. helyen végzett Macsuka Patrik, a 6. évfolyamon 1. Asztalos Tímea, 2. Szelőczei Dávid. Felkészítő tanáruk Reiner Zsoltné. A 7. évfolyamon 1. helyen végzett Szabó Napsugár, 3. Prigya Jutas (tanáruk: Magi Mária), a 8. évfolyamon 2. lett Számadó Zsuzsanna, 3. pedig Balatoni Ádám (tanáruk: Valicsné Glodán Erzsébet).

Zöld Gábor Sarah Holzmann társaságában egy tatai kiránduláson

FOTÓ: DORCIA WALLENTÉ

VERSENYEREDMÉNYEK

Az országos angol nyelvi verseny barcsi döntőjében 8. helyen végzett Molnár Barnabás (10. a). Felkészítő tanára: Magi Mária.

Az Édes anyanyelvünk magyar nyelvi verseny megyei döntőjében Tatán második helyezést ért el, és továbbjutott az országos döntőbe May Anna a 11. b osztályból. Felkészítő tanára: Sipos Etelka.

A Simonyi Zsigmond helyesírási verseny tatai megyei döntőjébe jutott 7. évfolyamon Pataki Petra Gabriella, a 8. a osztály tanulói közül Major-Eisler Botond, Makacsek Gábor és Tóth Luca. Közülük Pataki Petra az 1., Makacsek Gábor a 3. helyen végzett. Petra az országos döntőben a 10. helyen végzett! Jutott. Felkészítő tanáruk: Farkas Noémi.

Luciferkó kísértett a mi tornatermünkben!

Április 1-jén, pénteken délután ellátogatott hozzánk a budapesti Arany János Műszaki Szakközépiskola színjátszó csoportja, és előadták a sokak által ismert Tragédia paródiáját, Az emberke tragédiáját. – LÁNG ANNA és RAPI NOÉMI beszámolója

A hozzánk látogató színjátszó csoport régóta működik. Már iskolába kerülésük óta magukra vállalták a tagjai az iskola ünnepeinek megszervezését és előadását. Elsősorban az érdekelt minket, mikor a sikeres előadás után a színjátszókkal beszélgettünk, hogy vajon miért foglalkozik egy műszaki osztály a színjátszással? Erre egyszerű választ kaptunk:

– Attól, hogy műszakinak készülünk, még nem zárkozunk el a kultúrától.

Az előadás ötlete Tóth Judit ta-

nárnótól származik, aki ide is elkísérte csoportját. – Én csak felvettem az ötletet, de másnap már megvolt a kész szereposztás, és mindenki megkapta a saját szövegét. Innen minden jött magától: a heti órák és a lázas készülődések – mondta a tanár, a próba-folyamatról.

Tudomást szereztünk arról is, hogy miért is merült fel ez az ötlet. Az iskola igazgatójának nyugdíjba vonulásának alkalmából megrendezett búcsúünnepén adták elő először ezt a művet. Azóta már több helyen is megfordultak. Az első az előbb említett étterem volt, utána a Karinthy Könyvtárban a szülőket lepték meg vele. Mivel a darab még kezdeti szinten állt, ezért többszörözték a próbák számát, és csapatépítő táborokban vettek részt. Az iskola támogatásának köszönhetően elmehettek a Balatonra és Esztergomba is, hogy tökéletesíthessék előadás-módjukat. Már a megújult darabbal léptek fel a Hadik kávéházban, ami egyébként Karinthy törzshelye volt. Elmondhatják magukról, hogy valóban színpadra vitték a darabot a Karinthy Színházban, melyet az

A műszaki középiskolások a római szín paródiáját adják elő

FOTÓ: RAPI NOÉMI

m1 csatorna dolgozói megörökítették: a Tanár úr, kérem című darab bevezetéseként szolgált. A csoport véleménye szerint ez volt az eddigi előadásai csúcspontja. A mesélőt kérdeztük erről és örömteli arccal újságolta nekünk, hogy nagyobb tapsot kaptak, mint az igazi színészek.

Mielőtt ellátogattak volna hozzánk, az Óbudai Keréktűcai Általános Iskolában léptek fel. Furcsának találtuk, hogy csak egy lány van a csoportban. Igaz, a darabban sincs sok női szerep, de ez őt nem zavarja, hiszen egyfolytában fiúk veszik körül. Ő az egyedüli lány az osztályukban is. Nehezen tud szerepével azonosulni, mert fiús alkat. Ha már itt tartunk, a színjátszók közül a legjobban talán Lucifer és az Úr azonosul a szerepével. A Szent Pétert és Angyalkát játszó

Levente még törött kézzel is vállalta a fellépést. Érdekes dolog, hogy az egyik kellékes iskolaváltás után is részt vett a fellépéseken. Akadt olyan is, aki nem volt megbékélve a szerepével, ezért otthagyta a darabot. De az életük nemcsak a darab körül forog, most készülnek az érettségire, felvételiznek. Van olyan is köztük, aki később is a színházi pályát fogja választani.

A tanár, elérékenyülve beszélt arról, hogy mennyi öröme volt a munkában: – Nagy ajándék a pályám végén, hogy egy ilyen jó társaságot nyertem.

Nagyon tetszett nekünk a darab, humorosnak találtuk. Reméljük, újra ellátogatnak hozzánk más produkcióval is. A színjátszó csoport nevében köszönjük azoknak, akik eljöttek, és köszönjük az iskola meghívását.

Erdei iskola Klastrompusztán

KÉTEZER-TIZENEGY április 18-án reggel indultunk osztályommal, a 6. a-val a klastrompusztai erdei iskolába. Mindenki nagyon várta a következő néhány napot, és a jobbnál jobb programokat.

Már az első napon izgalmas íjászversenyben volt részünk. Kipróbálhattuk még a csatacsillag és a kelevéz használatát, és megnézhettünk egy „állati” jó bemutatót is. A következő napon a szobák címert, értékelőlapot és csatakiáltást készítettek. Megmásztuk a Kémény-sziklát, interjút készítettünk a helyiekkel és bepillantást nyertünk a batikolás művészetébe is. Az utolsó napon ellátogattunk Kesztölcire, és megnéztük a falumúzeumot. Este pedig éjjeli túra

és bátorságpróba következett. Az ételekben sem volt semmi kifogásolható. Kaptunk pizzát, sőt még palacsintát is. A tábor zárásaként a szobák előadtak egy-egy jelenetet.

Az egész osztály jól érezte magát, és szívesen gondolunk vissza ezekre a napokra.

– SZ. D. –

SPORTEREDMÉNYEK

A 3. korcsoportban a több próba városi diákolimpia döntőjében a Fiúk 6. helyet értek el, a lányok a harmadik helyen dobogóra kerültek. Egyéni összetettben Kancz Flóra (6. a) a 7., Makacsek Ágnes (5. a) a 10. helyen végzett. 3. korcsoportos egyéniiben a fiúk versenyében 60 méteres síkfutásban Dubinák Dániel (6. a) 6. lett, 600 méteren Demeter Zalán (5. a) 4., Szerencsi Szabolcs (6. a) 5. lett. Magasugrásban is sikereket értünk el: Dubinák Dániel a 4. helyen végzett. A lányok eredményei: a 60 méteres síkfutás győztese lett Kancz Flóra, Plankó Eszter (6. a) a 3. helyen végzett. 600 méteren Fekete Emese (5. a) 2. lett. Magasugrásban Makacsek Ágnes első, távolugrásban Kancz Flóra második, Plankó Eszter 3. lett.

Atlétikából a városi olimpián a IV. korcsoportban 100 méteres síkfutásban 1. helyen végzett Várádi Gergely, 4. helyen Varga Levente (8. a). 1500 méteren 6. lett Hegedűs Krisztián (7. a). Távolugrásban a második helyen végzett Varga Levente, 8. helyen Várádi Gergely. A 4x100 méteres váltón csapatunk (mindannyian 6. a-sok: Szelőczei Dávid, Nemes Norbert, Dubinák Dániel, Szerencsi Szabolcs) a harmadik lett. A lányok versenyében a 100 méteres síkfutásban hetedik helyen végzett Bérces Zita (8. a), 1500 méteren második helyezett lett Demeter Diána (7. a), a 4x100 méteres váltón pedig csapatunk második lett (Kancz Flóra, Plankó Eszter, Asztalos Tímea (6. a), Makacsek Ágnes). A sportolók felkészítő tanára Hoffer József tanár úr volt.

Így jutunk el a csillagokig A Gerecse tetején

FOTÓ: OGNÓVOSZKAYÉ

À LA BÁRDOS A Bárdos László Gimnázium élménymagazinja. Megjelenik ötször egy tanévben. XXIII. évfolyam, 2011. pünkösdi hava. Lapszerkesztők: Kollár Alexandra, Madarász Anna, Skrinýár Alexandra. Munkatárs: Kozma Vivien. Felelős szerkesztő: Dobrova Zita. Technikai szerkesztő: Nagy Tamás. Felelős kiadó: Pleier Tamás igazgató. A lap címe: Bárdos László Gimnázium. 2800 Tatabánya, Gál István-ltp. 701. Tel.: 34/311-749 E-mail: zekany@chello.hu, dzit@vipmail.hu A korrekt tájékoztatás érdekében cikkek akkor is megjelennek, ha tartalmukkal a szerkesztőség nem feltétlenül ért egyet. A címlapon Nagy Tamás felvételén Juhász Richárd, Szelőczei Anna, Vörösmarti Daniella és Pintér András, iskolánk legkisebb és legmagasabb tanulói

Sarah Holzmann a nevem, jelenleg a Bárdos László Gimnázium tanulója vagyok. Köztem és a többi tanuló között az a nagy különbség, hogy én német vagyok. Cserediákként töltök itt egy évet, hogy magyarul tanuljak, megismerjem az ország kultúráját, az itteni emberek életét.

Először talán azt kellene tisztáznom, miért pont Magyarországot választottam. Hogy egy évet cserediákként töltsék el valahol, már azelőtt foglalkoztatott, hogy lehetőségem lett volna rá. Szívesen vállalkoztam volna rá, hogy új emberekkel találkozzak, bepillantást nyerjek egy idegen ország kultúrájába, és megtanuljak egy teljesen ismeretlen nyelvet.

Az utazás is csábított, és egyszer csak végre lehetőséget láttam rá, hogy teljesülhessen az álmom. Azért Magyarországot választottam, mert a nagyszüleim sokat és lelkesen meséltek arról, hogy gyakran töltötték itt a nyarakat. Egyre kíváncsibb lettem, megragadott az a tény is, hogy ez a nyelv teljesen eltér az enyémtől. A szervezet, amely az itt tartózkodást szervezte, felajánlotta, hogy részt vehetek egy zenei programban is, amelyben szívesen dolgoztam volna. Ez végül is meghiúsult, mégis úgy döntöttem, hogy nem halasztom el egy évvel az utazást.

Nyolc hónappal ezelőtt, pontosan augusztus 11-én repülővel érkeztem Budapestre. Ezzel megkezdődött életem talán legélménytelibb éve. Sok dolog beigazolódott, amit erről az országról hallottam, mások hamisnak bizonyultak, és sok-sok újdonságot tapasztaltam meg. Végére is sokkal több a különbség, mint amit az első benyomások után gondolhatnánk. Az iskola, az étkezés, az egymással való bánás – mind-mind eltérnek az általam megszokottól.

Az iskola teljesen más, mint otthon. Sokkal több a szünet. A tanulók sokkal jobban tisztelik a tanáraikat, az osztályokban nagyobb az összetartás, és nagyon más a tanulás. Az a benyomásom, hogy a magyar diákok szorgalmasabbak, és tudatosabban küzdenek a céljaikért, mint a német tanulók. Másrészt viszont az is feltűnt, hogy itt többet beszélnek az ember háta mögött, gyakran kibeszélik egymást az emberek. És itt az első benyomás is nagyon fontos, sokkal inkább meghatározza kezdetben az emberek közötti viszonyt az, hogy hogyan néz ki valaki, mint a jelleme.

Az emberek közötti viszony sokkal közvetlenebb, az emberek nem olyan kímértek. Kezdetben nagyon nehéz volt elfogadnom, hogy itt az emberek gyakran megölelik, megcsókolják egymást. Nálunk ilyen nincs. Ha nálunk valakinek az arcára pusztit adunk, az azt jelenti, hogy együtt járunk. Itt ez csupán barátságot, köszönetmondást vagy egyszerűen csak üdvözlést jelent.

Ha az étkezési szokásokat nézem, szintén sok különbséget látok. A magyarok sokkal többet esznek, és szerintem finomabbakat is. Reggelivel indítunk, délelőtt az iskolában tízóraiunk, majd a menzán jön a főétkezés levestel, másodikkal, délután uzsonna, majd meleg vacsora.

Otthon csak reggeliztem, délelőtt az iskolában néha ettem valamit, majd jött az ebéd, és vacsora legfeljebb egy szendvicset ettem.

Az is feltűnt, hogy a magyar emberek büszkébbek az országukra és a hagyományaikra, még akkor is, ha néha nem értik, az idegenek mit szeretnének az országukon. Ha Németországban valaki néptáncra járna, mindenki sandán nézne rá, itt ez teljesen normális. De sajnos az is feltűnt, hogy itt az emberek ellenségesen tekintenek a cigányokra. Számomra eddig ismeretlen volt, vagy nem tűnt fel ilyen egyértelműen, hogy bizonyos csoportokkal szemben ellenségesen éreznek vagy viselkednek. Bizonyára van rá valami okuk, de nem értem, miért pont a cigányok a legrosszabbak. Emellett az is feltűnt, hogy a magyar fiatalok lényegesebben jobban tudnak bulizni, mint a németek. Többet is buliznak, és mindig nagyon jól szórakoznak.

Ennyit azokról a tapasztalatokról, amelyeket ez idő alatt itt szereztem. Térjünk rá arra, hogyan szereztem őket: sok helyen voltam már az országban, biztos, hogy több helyen, mint ahány helyen otthon valaha is voltam. Minden helynek megvan a maga bája, minden hely más és más. De a kisebb falvakat úgy lehetne leírni, hogy ezekben mindig van egy templom, egy kis vegyes bolt és egy tavacska. Persze a nagy városok, amelyekben voltam, szintén tetszenek, de a kedvencem természetesen Budapest. Sok lehetőségem volt ebben az évben arra,

hogy utazzam az országon belül és külföldre is, minden alkalommal tanultam valamit. Vicces, hogy eközben annyira hozzászoktam a magyar nyelvhez és kultúrához, hogy a saját kultúráim és nyelvem egy kissé idegennek tűnik.

Zárásképpen azt mondom, hogy megszerettem ezt az országot. Boldog vagyok, hogy ide jöhöttem, és itt olyan sok párját ritkító egyéniséget ismerhettem meg.

„De szerintem Magyarország egy nagyon jó hely, nagyon jól érzem itt magam, és szeretek itt lenni. Örülök, hogy ide tudtam jönni, és jó emberekkel tudtam találkozni.”

(Sarah az itt töltött időben nemcsak élményeket szerzett, hanem igyekezett megtanulni magyarul. Aszöveg utolsó mondatait már magyarul fogalmazta meg, a szöveg többi részét németből Sipos Etelka tanárnő fordította – a szerk.)

„Örülök, hogy ide tudtam jönni, és jó emberekkel tudtam találkozni”

„Örülök, hogy ide tudtam jönni, és jó emberekkel tudtam találkozni”

Cserediákként Magyarországon

A SZERZŐ FELVÉTELE

Angolórák a mormonoktól

Körülbelül egy hónapja két öltönyös, névtáblás fiú látogatott el iskolánkba.

Órát látogattak és narancssárga hirdetőlapokat is hoztak magukkal. Ezeket ingyenes angolórákat hirdetnek. Szívesen segítenek bárkinek. Szerdánként este hat órától a kezdő angolosoknak, pénteken pedig szintén a délutáni órákban a profi angolosoknak tartanak órát a Fellner-iskola melletti kis sárga épületben. Tatabányán összesen négyen tartózkodnak. Mindegyikük az Egyesült Államokból érkezett.

Hogy miért vannak itt? Két évre megszakit-

ják tanulmányaikat, otthonhagyják családjukat azért, hogy itt Magyarországon vagy a világ bármely más országában segítsenek nyelvet tanulni vagy bármi másban lehetőségeikhez mérten segítsenek. És nem utolsó sorban azért is, hogy népszerűsítsék a mormon vallást. Közben angolul tanítanak, megtisztelnak minket azzal, hogy megtanulják a mi nyelvünket. A misszió tagjai, mielőtt elutaznának abba az országba, ahol a missziójukat fogják teljesíteni, a Utah államban található MTC-ben három hónapig csak az adott ország nyelvét és kultúráját tanulják.

A mormonok számára a legnagyobb érték a család. Értékrendjük mindenki számára követendő példa lehet.

BODNÁR BARBARA

Inspiráció és kreativitás

Tavaszi és nyári lüktetése az örök divatban

Minden évben divatörültek tömege várja, mit hoz a jó idő. Az év most is tartogat meglepetéseket: új úton indulnak a tervezők, amely örültebb és szebb, mint valaha. 2011 új dolgokat tartogat a divat szerelmeseinek teljesen új inspirációval és új útmutatással arra nézve, hogy mit hogyan viseljük.

Glamour

A 1970-es évek divatja az amúgy is hódító retró ruhaváltozata. Ez tulajdonképpen az ötvenes-hatvanas évek egybegyűrt, kifinomult egyvelege, amely már 2008-ban is próbált ismét betörni – kevés sikerrel. 2011-ben viszont fő irányvonal lesz a bohém extravagánság és a csillogás. Jöhetnek ismét a csipőnadrágok és az elegáns blúzok. Emellett divat lesz a motoros szerkő is. 2011-ben a katonai ruházat, terepszínű minták már régen lejártak, több mint egy évtized után rájöttünk, itt az idő, lépni kell tovább. A motoros tendencia elindult, és megállíthatatlanul hódít. Még mindig életben van a jó öreg punk irányzat is, elszórt, szubkultúrára jellemzőbb megjelenése mellett idén trendi is lesz. Míg 2010-ben még nem fűjték fel annyira ezt a stílusirányzatot, az idei év tervezőinek sablonruhájában bizony megjelentek a punk motívumok. Ezzel viszont vigyázni kell, mert ez a viselet nem engedheti meg magának az eleganciát, így könnyen olcsónak, „szakadtnak” tűnhetünk. És végül mindent ellepnek majd a „nagy”-minták. Eddig vér cikinek tűnhettek a nagy, kerek motívumok, háromszögek, négyzetek a tarkabarka ruhákon, ám ebben az évben mindez fő irányadó lehet – persze finomabb formában. A minták kiemelhetik a nőies vonalakat, a könnyű, nyári ruhák egyszerre lesznek kényelmesek és divatosak. A teljes körszoknya remekül fog állni a homokóra alakúaknak. 2011 tavaszán talán üdítően fognak hatni a friss színek és minták az emberek hangulatára, kedvére. És ne lepődjünk meg azon sem, ha tengerész csikokat látunk majd mindenhol: szoknyákon, felsőkön, cipőkön kiegészítőként. Azonban vigyázzunk, hogy a külön-külön csinos darabokat ne hordjuk együtt, mert az összehatás zsúfolt lesz.

Új tavasz, új ruházati trendek

Mondj nemet a maxira! Minden évben feltűnik, de soha nem sikerül neki nagy teret meghódítani. Ez idén másképp lesz. A maxi ruha eltűnik. Lesz viszont helyette „puszta maxi ruha trend”. Ha lépést szeretnél tartani tavasszal a divat sokszínű, fergeteges világával, akkor mindenképpen szerezz be a gardróbodba egy ilyen darabot. Ja, hogy nem tudod mi ez? A maxi ruha alapját megfogták, és összevonták egy

kis reneszánszsal. A végeredmény: átlátszó, szatén drapp anyag, virágos megtoldással, berakással, nyakig fonódó apró motívumok – így a mély dekoltázst felejtjük el a trend érdekében. A ruhát tavasszal mindenképpen spékkeljük meg egy fehér kiskabáttal (hogy ne fázzunk), nagy multitáskával, egyszerű lógós láncsal, és valamilyen helyes cipővel. A másik ideji jellegzetesség a „szegélyfar” lesz a ruhákon. Ez egy alternatíva a nyári miniszoknya és a maxiruha között. Tulajdonképpen elől alig van anyag, hátul pedig berakásokban meg van hosszabbítva a szoknya. Ez lesz az egyik legnagyobb 2011-es divat, és a legmerészebb újítás. Betölti a tátongó úrt a mini- és a maxiruha között. Mikor erre ráuntunk, jöhet a másik sláger, a csipkeruha. Bizony, ez sem új. De idén a régies csipkéké a főszerep, és a divattervezők gondoltak a molett nőkre is: alakszépítő darabokat ígértek. A csipkétől csak egy ugrás a horgolt és a makramé. A két szövet magában is szép lenne, viszont csak együtt alkottak valami nagyot a divat birodalmában. Ez is utal a hetvenes évek újbóli felemelkedésére – ugyanis ebben az évtizedben volt nagy sláger az ilyesfajta öltözködés. És persze elmaradhatatlan ehhez az irányzathoz a sok bojt. Néha az apró részletek a legfontosabbak

„...és egy rozzant ovibusszal kibuszoztak az életünkből”

Szeptemberben egy cserediákprogram keretében Németországba utaztunk. Áprilisban aztán ők jöttek Magyarországra.

Hétfő délután érkeztek meg. Nagyon fáradtak voltak a sok utazástól. Hazavittük őket, és bemutattuk a családnak. Másnap Budapestet mutattuk meg nekik. Elmentünk a várnegyedbe, átsétáltunk a Margit hidon és vásároltunk a Váci utcában. Szerdán megnéztük a Turulmadarat, a barlangot és a kilátót. Délután bowlingozni vittük őket, ami nagyon tetszett nekik. Csütörtökön busszal átmentünk Várgesztesre és

A KÉP FORRÁSA: INTERNET

– ezt a legnagyobb divatikonok is jól tudják. Néhány apró alkotórész képes megváltoztatni egy-egy textília megjelenését. A bojt ebben az évben különleges, egzotikus, új lesz. Díszítő alapja lesz minden táskának, sapkának, cipőnek és ruhának.

A nadrágok minden évben uralják a divat világát, de mindig új megjelenéssel. 2011 tavaszán a capri nadrág támad fel az 1950–60-as évek világából. Úgy képzeld el, mint a halásznadrág egzotikus, elegánsabb változatát. A capri sokkal szélesebb skálán mozog: megtalálható a motoros, rockerlányoknak bőrből, alternatíva lehet még a textil, selyem, vászon és a farmer is. A caprit szinte kötelező feldobni valamilyen csinos, vékony derékövvel. Hordhatjuk csizmával, vagy akár magas sarkúval is – mind a két esetben divatosak, szépek leszünk.

KOZMA VIVIEN

onnan gyalog Vérteskozma. Hosszú volt az út, de sokat beszélgettünk, és így gyorsabban telt az idő. A városban ebédeltünk, majd hazamentünk. Este mindenkinek nagyon fájt a lába, de volt még erőnk elmenni a Roxyba. Aztán reggel irány az iskola! A Bárdosban közösen palacsintát sütöttünk. Délután megnéztük a tatai várat és a múzeumot. Ezután elvittük őket a Jubileum parkba, és remek pikniket töltöttünk velük. Hétfőn családi program volt. Gyorsan eljött a hétfő. Reggel elbúcsúztak a családoktól, majd iskolába vittük őket. Délben elmentünk ebédelni a szomszédos Omega Plázába. Miután befejeztük az ebédet, még egyszer viszatértünk az alma materhez, könnyes búcsút vettünk egymástól, és egy rozzant ovibusszal kibuszoztak az életünkből.

– M. E. –

Johnny Depp legyőzhetetlen kalózként

Ó, Johnny, te, megunhatatlan!

A KÉP FORRÁSA: INTERNET

A negyvennyolc éves Johnny Depp nem hagyhatja unatkozni örült rajongóit, így ismét több filmben is debütált.

A 2010-es évet záró Az utazó című filmje, amelyben Angelina Jolie oldalán egy brit körözött csalót alakít, nem valami sok pozitív kritikát kapott. A rendező (Florian Henckel von Donnersmarck) elég lapos történetet hozott össze. Depp ismételen remekül játszott, bár kissé fantáziátlan szerepet kapott. Számomra hiányoztak belőle a tipikus Johnny Depp-es elemek.

Idén márciusban újra animációs filmben láthattuk kedvencünket. A Karib-tenger kalózzai rendezője, Gore Verbinski által alkotott Rango című film címszereplőjét játssza. Kedves kis történet egy kaméleonról, aki híres akar lenni, és

nagy dolgokat akar véghezvinni a színészetével. Szórakoztató és elgondolkodtató családi film.

E hónapban pedig megjelent a Karib-tenger kalózzai negyedik része Ismeretlen vizeken címmel. Sikerült helyet szereznem a premier előtti vetítésre, így sokak előtt láthattam, és őszintén be kell vallanom: fantasztikus volt! Jack Sparrow újabb kalandjai most sem zökkenőmentesek. Épp, hogy sikerült megszabadulnia az angol katonák kezei közül, máris egy csapdába esik, találkozik régi szerelmével (Penelope Cruz), akiről kiderül, hogy Fekete Szakáll édes lánya. Jacknek el kell vezetnie őket az Ifjúság forrásához, miközben szirénekkal, ellenséges hódítókkal és fekete mágiával kell megküzdeniük. E történet különbözik az eddig megszokottaktól, hiszen több mesei elemet és kevesebb drámát

tartalmaz. Egy másik újdonság pedig, hogy a film készítői úgy gondolták, ebben a részben ki próbálják, hogy milyenek is kedves kalózzaink kalandjai 3D-ben. Véleményem szerint ez hiba volt, legalábbis nekem nem tetszett, mert ha már 3D, akkor legyen benne sok olyan dolog, ami „kijön”, a filmben pedig csak néhány ilyenrel leptek meg bennünket a készítők. Mindezek ellenére én boldogságtól és izgatottságtól sikitva mentem be a vetítőterembe, és hasonlóképp jöttem ki, miközben azt mondtam: „Hú! De jó volt! Jöjjünk vissza délután, és nézzük meg megint!”

Hamarosan könnyen hozzá lehet majd jutni a mozijegyekhez, mindenképpen érdemes elmenni, és újra megnézni Jack Sparrow-t, illetve Johnny Deppet.

KEREPECZKI ANNA

Egy háttérbe szorult műfaj diadala

Tanár úr, kérem... – nézze meg ezt a tévéfilmet!

Új magyar tévéfilm készült Mátyássy Áron rendezésében, a T. Ú. K. – Tanár úr, kérem. Mielőtt szó esne a filmről, érdemes végiggondolni, hogy mi is tulajdonképpen a tévéfilm – SCHEIRICH ZSÓFIA

Tévéfilm azóta létezik, mióta televízió is, azaz 1926 óta (ittthon 1953-tól). A hosszú múlt ellenére a mai magyar közönség megveti a tévéfilmeket. Mivel a film természetes közege a mozi, így a filmet, amit már csak a televízióban látunk, automatikusan rossz alkotásnak gondoljuk. De hát mitől tévéfilm a tévéfilm? Nehéz meghatározni, hiszen a sugárzó

médiától, és a nézői hozzáálláson túl bármit csinálhat egy tévéfilmrendező is az alkotásában. Mátyássy Áron is így tesz, és így műve már elmozdul a szerzői filmek felé.

Aki kicsit is figyelt irodalomórákon, az Karinthy Frigyes több művét ismerheti fel a T. Ú. K.-ban. A kerettörténet az Utazás a koponyám körül, amelyben az író saját agyműtétéről mesél. Frici feltűnése a teremben a Találkozás egy fiatalemberrel című novellára utal, a műtét során megjelenő „emlékek” (epizódok) pedig a Tanár úr, kérem kötetből lehetnek ismerősek.

Mátyássy a Karinthy-művek szabados felhasználásában nem áll meg ennyinél. Karinthy iskoláséveibe Frici viszi vissza a felnőtt énjét, aki hol szemlélő, hol pedig újra át is éli a lejátszó eseményeket. A diák Karinthy szintén két szerepben lép elő: az emlékek főszereplője és azoknak narrátora is. Utóbbi szerepében nemcsak egyszerűen elmeséli az eseményeket, hanem felénk, nézők felé fordul, s ezáltal bevonódunk mi is a különös utazásba. A két szereplő

Klasszikus Karinthy-jelenet a filmről

A KÉP FORRÁSA: INTERNET

egyidejűleg zajló szerepcsereje a Rossz tanuló fele jelenetnél figyelhető meg, ahol Mátyássy egy izgalmas csavart tesz az eredeti novella történetébe: a rossz tanuló nem más, mint a felnőtt Karinthy, a felelős pedig Frici jelent folyamatosan.

A 2011-es Berlini Nemzetközi Filmfesztiválon Tarr Béla kapta a zsűri díját munkásságáért, amely A torinói ló című filmjével zárult le. A nagy mű elkészülte után a rendező bejelentette visszavonulását – SCHEIRICH ZSÓFIA írása

A torinói ló cím egy anekdotára utal, mely szerint Friedrich Nietzsche torinói tartózkodása során az utcán megpillantott egy kocsist, aki éppen lovát ostorozta, amiért az megmakacsolta magát. A filozófust úgy megrázta az eset, hogy azonnal az állat nyakába borult, és zokogni kezdett. Az eset után Nietzsche nem szólalt meg többé, majd tíz év múlva elhalálozott.

Ebből kiindulva Tarr Béla és Krasznahorkai László megírták a forgatókönyvet. A történet egy szokatlan világot tár elénk. Egy Isten háta mögötti helyen található tanya lakóinak hat napját ismerhetjük meg. Az apa, lánya és lovuk szinte archaikus körülmények között élnek. A két emberi lény között nincsen szeretet, sem egyéb emberi kapcsolat. Napjaikat monotonon és a lehető legegyszerűbben élik. A hat nap során ugyanazokat a történéseket nézhetjük végig: a lány felöltözteti apját, az apa lován elmegy a közeli faluba, majd hazatér, a család vacsorázik, majd nyugovóra térnek. Mindeközben orkán erejű szél súvölt a kietlen tájon.

A filmben bemutatott napokban azonban minimális eltérés mindig történik: például a második napon a család lova megmakacsolja magát (utalás a nietzschei történetre), a következő napokban vándorcigányok látogatják meg a tanyát, akik egy Bibliát adnak a lánynak. Az utolsó napokban a ló nem hajlandó sem enni, sem inni, majd a víz is eltűnik a kútból, a hatodik napon pedig már a lány sem hajlandó enni, és végül a zárójelenetben minden elsötétül.

Első hallásra mindez egy érthetetlen művészfilmnek tűnhet, de ettől nem kell megijedni. A megjelent fordulatok mind jelentéssel bírnak. A hat nap és a Biblia együtt a teremtsére utal, az életet jelentő elemek (víz és fény) fokozatos

Nietzschtől a világ végéig

Tarr Béla apokalipszise

A KÉP FORRÁSA: INTERNET

eltűnése pedig a világvégre. Tarr egy alternatív pusztulást tár elénk, egy lassú és érthetetlen jelenséget, melynek az ember az okozója. Ezt az érzést a fekete-fehérben megjelenő képekkel, a hosszú beállításokkal és a nyomasztó aláfestő zenével erősíti a rendező.

A vég felé menetelés a nietzschei történet pillanatában kezdődött, és az utolsó hat napban teljesedett be. Az emberiség fejlődése csúcsa után visszafele haladt, ez magyarázhatja a kezdeti életkörülményeket. Visszafele haladás nemcsak a környezetben, hanem az emberekben is tapasztalható. Nincsenek már emberi kapcsolatok (ezt bizonyítja, hogy a családban sincs már szeretet, apa és lánya „csak úgy” vannak egymás mellett), az emberek nem gondolkodnak. Utóbbira számtalan utalást tesz a film. A hat nap során az apa és a lány észreveszik a világvége jeleit (például a szűk abba hagyták a mozgolódást a fában, vagy kiszáradt a kút), de nem tudják ezeket összekapcsolni, így nem is tulajdonítanak nekik nagy figyelmet.

A legnagyobb dolog, ami hiányzik a pusztulás

előtt álló emberekből, az a hit. A történetben színre lép egy falusi, aki monológot mond a főhősöknek arról, hogy Isten büntetését szenved el a nép, amelyet az magának okozott. Az egyetlen út, hogy megállítsák a folyamatot, az, ha az ember visszatér Istenhez. Ezeknek a szavaknak nincsen fogantója a főszereplőkben, így a pusztulás megállíthatatlanul továbbfolytatódik. A következő kísérlet a hit felébresztésére a cigányok Bibliája. Miután a lány megkapta, olvasni kezd a könyvből, de nem érti az írást, így nem térhet vissza az Úrhoz. A „visszateremtés” beteljesedik.

A torinói ló üzenete megdöbbentő és sokkoló egyszerre. A Tarr-életmű talán emiatt tekinthető lezártnak. A Sátántangó emlékeztető, zajos sikere, a kizárólag a műkedvelők számára emészthető időtartama után a mester gondolatai most a szélesebb közönséghez is eljutnak. Egy ilyen mértékű figyelmeztetés után új gondolatokat nem lehet az emberiség számára közölni: meg kell akadályozni saját eltűnésünket – vagy elfogadni azt. Csak ez a két út járható.

Az utolsó dal

Jó hírünk van azoknak, akik szeretik a meghatóan romantikus történeteket. Néhány hónapja Magyarországon is megjelent Nicholas Sparks Az utolsó dal című könyve. – KOZMA VIVIEN

A könyv fantasztikus, megható, és változatos stílus jellemzi. Nagyon bizom abban, hogy mivel Miley Cyrus és Liam Hemsworth rákerült a borítóra, a tizenéves Hannah Montana-fanok is megveszik a könyvet annak ellenére, hogy nem szeretnek olvasni. Valóban minden korosztálynak csak ajánlani tudom a történetet, mert én olvasás közben elbűvölve faltam minden egyes sort. Az események úgy felgyorsulnak a befejezéshez közeledve, hogy alig győztem a tempót, gyorsabban szerettem volna olvasni, és még többet megtudni... Persze a legjobban talán a vége tetszett a fantasztikus csattanó miatt.

Egy olyan lány történetéről van szó, akit közel érezhetünk magunkhoz, kamaszkori lázadásával, barátságaival, az első szerelem élményével és fájdalommal ránk hasonlít. És egy olyan apáról, akinek a története szintén ismerős lehet: egy kudarcra végződő házasság és a gyerekek iránti feltétlen szeretete sok regényből, filmből ismerős helyzeteket szül. Apa és lánya viszonya bonyolult és konfliktusos, de az apa embersége, és az őket összekötő zene, egy furcsa titok és egy titokzatos dal végül megoldja a helyzetet.

Amikor a végére értem, ürességet éreztem, mintha megszűnt volna valami az életemben. Hiányzott a kifinomult megfogalmazás, a cselekményszálak ügyes szövődése. Azóta a könyv minta is számomra: minden erőmmel azon vagyok, hogy profitáljak belőle, és hasonló módon legyek képes fogalmazni. Mint a szerző annyi korábbi könyve, ez a mű is meghlette a mozgókép világát, Miley Cyrus és Greg Kinnear főszereplésével filmvászonra álmódták figuráit.

A művekkel való játékon túl szimbólumok tömkelege is jelen van az alkotásban, amiket irodalmi műveltség nélkül szinte lehetetlen megfejteni. Karinthy és Frici utazása előtt megjelent egy varázslónak öltözött kisbaba, a színpad is többször kiemelt szerepet kap, de a legtöbb jelkép a lehetséges halálra utal. Például Frici látja a felnőtt énjének testét, szemén két rézérmével, az egyértelmű üzenet pedig a koporsó, benne a hófehérre festett halottal.

Mátyássy Áron tévéfilmje nem tökéletes alkotás, hisz ötvenhét percével rövid a történet, nem is sikerült kerek egészé alakítani azt. A néző várna, hogy mi is lesz a különös utazás végkimenetele, de válaszhelyett csak stáblistát kap. Ettől eltekintve remek tévéfilmet láthatunk, sőt műkedvelő nézőknek igazi vadászterepet jelent, akár többszöri megnézés után is.

FAREWELL CEREMONY OUR SCHOOL (2011)

Generation gap at school

Our school enables younger students aged 10-11 – who have successfully completed the 4th grade at primary school – to start the 5th grade with us. Those who decide on studying at Bárδος have to write a test which ascertains their aptitude, but as soon as they get admitted, they also get into a place where life is rather different from what they've seen at primary school before.

PHOTO BY NAGY TAMÁS

TWO TOTALLY diverse age-groups being with each other day after day can be the root of a number of problems. The age difference mostly affects the life of the junior section students. They more often tend to observe the appearance, clothing, behaviour, circle of friends, personal articles of their peers and people they're surrounded by. They are exactly at the age when they look for idols or patterns they follow in order to belong to the coolest ones or not to become isolated or expelled. Most of them don't have their own personality yet or if they do, then they either don't stand by it or they're quite capable of denying it because they think they are not good enough in the way they are. My personal opinion is that it's too early for these children to get in a high school that early. Education is tougher and due to this they meet higher requirements at an age

when they still should be enjoying their time and shouldn't take life so hard. They will have enough situations in the future to face serious responsibilities, expectations and duties, there's no need to spoil their childhood that cannot be brought back later. The influences they're exposed to may lead them to step on the road of adolescence too early, which is already a widespread concern in our world today. And early adolescence is also in connection with early sexual life, however, I guess that the trouble is not that considerable concerning sexual life at Bárδος.

As I see, this kind of generation gap is a bigger deal for the junior section. The age difference has a stronger effect on them for the reasons I've mentioned above. What older students feel towards the youngsters is irritation. Though, I don't quite understand why it is so. Other things I usually hear is that the senior section find the youngsters too pompous and that juniors think too much of themselves, for example in the canteen where they might scramble for trays and cutlery. Many older students say, too, that these junior students don't let them go first even if they ask them to. But I don't know what's true of these stories. I'm a senior section student as well but I can hardly remember any cases I had a problem with them. For me, they're not irritating at all. They have their lives and I have my life, we don't disturb one another's. And about being self-important... I'm not certain that all of them are. We

shouldn't generalize and judge without knowing them. But even if some of them are, indeed, then I think it generally happens at that age. As they approach teenage years it's normal that people get a bit more saucy, rebellious, and their rate of egoism might rise, too. Therefore, I don't fully agree with those who conflict with them. In my point of view, if they looked back on their way of life at this particular age they would reveal several similarities. Irritation could be solved with some patience, tolerance and positive attitude towards them. If they thought of them with love and understanding, the divergence between the two groups would come to an end. The essence of this sentence would help a great deal in our world, too, by the way.

Despite all these, I have no doubt that studying at Bárδος is a right choice for everyone. The general atmosphere is very pleasant and common activities bring the school together. After all, I do hope that both younger and older students spend wonderful high school years here.

TÓTH TÍMEA

Some advantages of TÁMOP

Bárδος László Secondary Grammar School submitted successfully its application for TÁMOP last year, which is a kind of developmental plan for a „New Hungary” in Tatabánya. Besides the financial support from the government for the improvement of our school, teach- ➔

EXCELLENT FEELING ON THE "GREEN DAY"

PHOTO BY KOZMA VIVIEN

ers had opportunities to take part in further trainings. The school could also buy modern technical equipment as computers, projectors and cameras, which helps teaching and learning processes.

Of course, our school had to meet the requirements, like we have to try the new teaching methods that our teachers learnt on trainings. Also there have to be written articles in each issue of *Á La Bárdos* about the local history of Tatabánya. These topics are the followings: old buildings, public areas like Gyémánt public baths now and then etc.

Searching the local history doesn't only mean that students are looking for facts in the library or on the internet. The school has taken steps to make these searching periods for pupils more interesting.

As we are a member of the European Union and also because foreign languages have become such an important part of our lives, one of the requirements of TÁMOP is that students have to have opportunities to get to know the traditions, culture of their target language.

So beside the traditional events, activities and school contests - Santa Claus Cup, Biologist Days, Bárdos Day, Cacao Concerts, Campaign Week etc - appeared the new programmes, which I'm expounding in detail on the basis of last year.

The first local history trip was to the Mining Museum in Tatabánya. As this area used to have a great number of coal mines, our grandparents, maybe even some of our parents worked long hours deep down in the dark shaft in dangerous circumstances. A lot of people moved here to find a job as a miner, so Tatabánya is really proud of the history of mining and hard-working miners because most of the families who live here now has or had at least one miner in their immediate family.

In the Castle Museum in Tata, next to the Old Lake, we had a similar school trip, but teachers put riddle to us about the exhibition, making it more interesting. There were several similar trips to the environs of the town for example to Vitány Castle.

This September, a group of students who study literature and history on advanced level, visited The Central Museum, Hungarian Mu-

seum of Trade and Tourism in Budapest. They connected the trip with sightseeing, especially looking for buildings which were built at the turn of the century. We could say the final movement of this local history searching was the conference last May, where former and present students and local historians gave presentations on the same topic.

Our school has been taking seriously the education of foreign languages so far as well, but now that we are a part of this developmental plan, we are trying to organize more programmes where students can familiarize with their target language apart from what they learn on lessons.

In the interest of this, The European Languages Weeks were a really big and successful innovation. The series of events had been continuing for three weeks, and all of the ages could enjoy and find the most preferred programme from the plenty.

Of course the biggest part of the event were the different competitions between students, like who knows the language and the country best, it's a kind of test, but the more interesting ones were interactive, playful quizzes and games like karaoke.

For those three weeks the walls of the whole school were covered with posters which pupils made about typical traditions, food and places of interest of the target culture. During the breaks between two lessons, the school radio was playing English, Italian, French and German songs. I think everybody agrees that the best and the most popular part of the European Languages Weeks was when classes made the traditional food of the countries and anybody could taste it for free in the breaks in the assembly hall. On the other hand, students performances became success, like the Szári Folk dancer group, and there were really talented music performances as well.

Finally, I can only say that applying for TÁMOP was a really great idea from the school, because I think that its requirements force us in a good way to live more social life at school, know much more about where we live day to day, because to be honest, many of us, not only students but teachers and other adults don't know much about our town. Due to the rush, the speeded up life-style and the lack of time we can't care about it a lot, but with the help of TÁMOP programmes we can spend time in the nature, explore new things around or in Tatabánya which we haven't found yet. Also we can compare our knowledge of foreign languages to other students, and have fun as well during these competitions. So it's a great opportunity.

KOLLÁR ALEXANDRA

Our favourite tradition

Santa Claus cup from a dancer point of view

First of all, let me present the whole occasion to you. This program is a kind of competition between the two grammar schools in Tatabánya, Bárdos László and Árpád. This is the event, usually arranged in December, which many of the pupils are looking forward to from September.

Both of the schools form three football groups and they play against each other. The younger boys start who are in junior section.

This group hadn't existed before, but it was a good idea to let them play, because now they are able to try themselves as well and they don't have to wait till they get older. They are also as determined as the older footballers and they really take it seriously.

Supporting our team loudly

PHOTO BY NAGY TAMÁS

The girls are the next who are so brave as they struggle really hard and they do everything for the victory. They are surprisingly good at football almost like the older boys who are over the age of fourteen. The groups of the boys always fight aggressively on the football ground, at that moment they don't bother with anything, they just concentrate on the ball. They shoulder and push each other, not caring about the possibility of injuries.

After every goal 10-15 girls run to the ground (according to which school shot the goal) with pompons in their hands, which were made by them and they dance. It's about a 25 second-long choreography.

Now we reached the part which is the most important for me. It is also a dance call „big dance”. The „big” adjective refers to the increased number of girls who take part in it, about 50, but this number changes in every year. It's appreciably longer than the pompon dance, it takes about 5 minutes. I have danced three times since I came to this school. Now I would like to tell you a little bit more about our „big dances”.

We are standing on the stage tensely, feeling that everybody is fixing their eyes on us. I

PHOTO BY KOLLÁR ALEXANDRA

BIG DANCE
IN TRADITIONAL COLOURS

PHOTO BY NAGY TAMÁS

hear my heartbeat and I have butterflies in my stomach. Waiting for the music seems to be hours. My legs are shaking, I think over the choreography again and again, I try to concentrate. Then suddenly the music starts, and the fear disappears. My legs stop shaking, the crowd is exulting, which gives us self confidence. I don't concentrate any more I'm not afraid any more, everything is perfect. We start dancing, we're enjoying the moment. The encouragement of the others help us. Time passes rapidly, in the end we wish we could dance again as it was so fascinating. What did the viewers see? They only saw that we performed well. But what is behind the upshot? Let's go back to the very beginning.

Every year two girls take on the hard work of making the choreography, choose the music and create the shapes, which we have to form. The first discussion is when the school starts in September. There they size up how many of us want to dance that year. Every time there are a lot of enquirers who are attracted by the atmosphere of dancing in front of a lot of people. We are told then that preparing for the cup is not as simple as it seems, moreover we will have to work really hard. We have a week to think it over whether we want to shoulder it or not.

After the first rehearsals some of us give up because they find the dance hard to learn and they realise that it's not just fun but hard work.

THE LOCAL SPORT HALL

The sport centre of Tatabánya was renovated two years ago for 212 million forints. It was built at the beginning of the 70s and the equipment and furnishing became out-of-date through the decades so the local government had the institution renewed. The renovated sport centre has been named after Földi Imre who was born in Tatabánya and was an Olympic champion in weightlifting. Every sport(wo)man in the town was welcoming the modernized institution but we also know an event when the building is full of excited people. This is Santa Claus Cup.

We study and practise the dance for two and a half hours once a week. Beside this we must practise at home as well because in the trainings we get forward with the choreography so fast and we need time to put the pieces together, first in our brains then in practice.

After we finish the choreography we still have a lot of things to do, firstly, we have to learn the shapes. There are often 5-6 forms and it is hard to take note of your places and the most important thing in this case that you have to manoeuvre for position. It's integral because if we don't listen to each other, the shapes can go wrong easily and they won't be showy. We also need to pay attention to move together. Of course everybody has a different style but it's essential to do the moves at the same time and accommodate ourselves to the others. If somebody misses her place and she stands differently than she should, you have to do what you could to correct her mistake even if you stand in the right place.

The two teachers have to choose our clothes as well. It's quite hard to find the clothes that everybody really likes so there are often arguments about it.

We have an opportunity to rehearse in the stadium once where the cup is always taken place. The stadium is a lot bigger than the gym where we always exercise and we don't have enough time to get used to it. In the last rehearsal we talk over everything again, and our two teachers thank us for our stamina.

The night before the „big day“ we can hardly sleep because we are really excited and suspenseful.

In the stadium we have a dressing room which is always quite small for us but we don't bother with it. We are really nervous as the time passes slowly. We try to calm down each other by talking about different things or telling jokes. Then we know it's our turn...

We are standing on the stage tensely, feeling that everybody is fixing their eyes on us. I hear my heartbeat...Then suddenly the music starts, and the fear disappears...

A little note on extracurricular

Extracurricular have always played an important part in the development of students' own knowledge. It allows them to focus on subjects they like, and gives them more experience in the given field. Study circles have been available in our school since the very beginning, and they have been really helpful to many students, and are helpful nowadays as well.

Recently, however, changes have been implemented to the system. Due to the new schedule, students now have the opportunity to attend extracurricular before the first lesson. This way, they have more free time in the afternoons, but as usual there were initial hardships at the introduction of this new system. Children who are brought to school by their parents, or the ones who live in the countryside far from school still have to get to the institution as early as they did in the past, because neither the schedule of their parents, nor the buses have changed. At first, there was a huge disagreement among teachers, and students. Most teachers voted for the new order, but almost anybody under 18 wanted to keep the old schedule. We should not make generalizations of course, there were exceptions. The final solution was to keep this schedule for a year, then decide about the fate of this system. After a month and a half however, we are getting used to it, and it questions whether this new system will be thrown away, or not.

In the meantime, life goes on in the zeroth lesson. Most of us attend some of these study circles, because we all feel the same - the sacrifice of waking up early in the morning or spending extra time in the afternoons definitely worth the results.

For example, there's the case of the English extracurricular. When we started it last year, we got there to improve our skills in English, and our plan was to get a certificate of intermediate exam in English in the following year, which we surprisingly managed to obtain in the same year. Everybody passed the exam successfully. However, there have been other useful study

Feel like home

PHOTO BY DOBROVA ZITA

CSONKA VIVIEN

circles, like physics, or chemistry. It is obvious that in this case we can't speak about language or other certificates, which are important to obtain. „But then why are they beneficial?” you may ask. These study circles aim at preparing students for nation-wide competitions, and they increase the chances of competing successfully, and achieving goals in the fields of that particular subject.

Depending on the teacher's attitude, extracurricular can scale from „waste of time” (of course, even such study circles can be fun, and might encourage students to learn more about that subject) to advantageous. I think the main factor which determines the usefulness of the study circle is whether the teacher is demanding, or not. The chance of being dismissed from the group, always has an influencing effect, or at least help the individual realise if it's not worth the cost for him to attend that specific lesson, because he is not able to, or he does not want to invest the amount of work required in the given subject.

MAYBE I am writing about the most well-known tradition inside and outside the school as well. I mean I got some information about the elections from my sister when I was still in primary school. I thought then it was fun and wanted to take part in the elections as soon as I got in the school. I was right. The elections filled the October with happiness and the feeling that only comes in December before Christmas. We were told in the first year that The Week of Bárdos will be the most hilarious

Also if the teacher's more remissive/forgiving, she might not want to use this tool to influence students. But fortunately this is not the only way to get someone to work hard. If the teacher can make the student (the wrong goer) feel ashamed due to his laziness (and missing homework), it can also be an effective method to get someone to work.

In case the educator is highly remissive, or can't affect the students' attitude, a study circle can still be beneficial, but it fully depends on the students, whether they are responsible enough to do their work without any chance of being punished or not.

Let's sum up everything we have talked about thus far. Our goal was not to discourage you guys from participating in extracurricular, but to remind you that study circles are not supposed to be a tool of wasting free time just to save yourself from boredom. Choose wisely what you want to learn, and then focus on it, and this is in which study circles can help you.

BARTA-BUSZLAI-MOLNÁR

and enjoyable week in the school. The week was awesome and in the end everyone could vote for their favourite class and wait for the winner of the elections.

In fact, the former campaigns were better; they had the advantage of brand new thoughts. The last years' campaigns were not as good as we expected. I searched for some info about the process of the campaigns and how the students managed to create a story what would lead them to victory and entertain

themselves and the others as well. To tell the truth, I did not expect this. I thought they had their ideas for the campaign and create it in the summer while they were free and could work on it. This time I was wrong. They could not even find out what their programmes or name will be in the first week in October. There were special cases when a class managed to create their campaign in time and could concentrate on their studies or their programmes. Most of the classes used their summer to relax and only a few students met their classmates. When the school started, they began to think of the campaign and the elections. Some of them knew what the plot will be and presented it to the others. This is where the battle begins. The class gets separated into groups of agreement and disagreement and for a week or two they shout with each other until they come to an agreement and everyone is happy. Technical problems are the same every year and this is good and bad. Good for the students because they can prepare for their campaign and can think of a solution. On the other hand it is bad for the students and the electors as well, because the students cannot hear the jokes and the funny situations that have a great influence in their choice. Mostly every video is made with subtitles. There were different styles of campaigns, from the fairy tales to the mafia. The teachers are voters too, and have their personal opinion on the campaigns and usually show it to the others by wearing the T-shirts of the classes. They choose the class or campaign as their favourite which contains no

PHOTO BY NAGY TAMÁS (2005)

The student elections of BLG

Izing Marcell

THE WINNER "LOVE-MAKERS" PREPARE FOR THE FINAL CHALLENGE

PHOTO BY NAGY TAMÁS (2007)

aggression and crime or getting drunk or rebellion against the school. Students (of course) like those campaigns which teachers not.

The winner of the elections gets the key of the school and has the right to "govern" the school, as they promised in their programme and the right to organise the freshmen's initiation party. This year was the year of changing in some positive but mostly in negative ways. The new director means new ways of coping with the school and with the students. Unfortunately there were some sanctions that reached the elections too. This event used to be a competition between the school leaving classes and the classes could use almost everything to beat their opponents and win the elections. There was a break after the 2nd class and there used to be a huge pile of food

in the main hall. In this "war" there were different kinds of arms. The plot of the campaign was the light-armed division. The jokes or the commercials were the medium-armed division. But the heavy-armed division was the teachers'. The well-known faces of the school were invited into campaigns and the classes used them as their main weapons of winning the "war". The teachers who are well-known for their hobbies or their lifestyle are the most valuable weapons. But there is a wild card between the heaviest weapons. He is a legend that makes this school original and unique. This weapon's name is Hofier József (aka Hofi), the PE teacher. We could also call him "the humour of mass destruction". He was usually invited into all of the campaigns because of his appearance and potency. There are some students who choose a favourite by

PHOTO BY NAGY TAMÁS (2009)

THE MOST POPULAR MOMENT OF THE CAMPAIGN WAS THE TEACHERS' DANCE

the role of Hofi and the way he appears in the campaign. Teachers used to play roles in the videos and in the grand finale. The grand finale is a grandiose event before the voting. In this event the competitors perform their story's end, because the story consists of 3 parts, 2 videos and the grand finale. But now all is ruined. There will be neither food piles in the main hall nor heavy weapons in the grandiose finale and it is still a question if the competitors can "use" the teachers in the videos. This year there will be 2 elections. One for the school-leavers and one for the 11th grade.

This year we got in this situation and we are doing our best to come up with genuine ideas. It's hard work considering the fact that many of us are trying to 'fight' for a better mark in some subjects and we also think we should have started to prepare earlier and feel that time flies but I'm sure we'll cope with the challenge in spite of the mistakes we might make. The point is the final production that will surely be great and entertaining. I hope my class manages to win the elections at the beginning of the summer.

Santa Claus is coming to town...

...and he is bringing us lots of soccer in his bag!

It's autumn. The leaves are falling from the trees and the temperature is decreasing. We're shivering on the buses and looking in front of ourselves like we don't know where we are. What's going on? Maths and Physics instead of swimming and taking trips. Learning poems and formulas instead of learning interesting things.

I'm sure now some of you are probably saying that it's great to be at school again and I'm such a depressing person. You're partly true because my first lines aren't so happy but all things considered I love going to school too. I have lots of friends here and most of the school traditions are great. I love coming to school too because it's warm in our classroom after walking in the cold mornings. Yeah, small things can cheer me up, I know.

But seriously, we deal with getting up early for knowledge every day and do most of our tasks at least in an acceptable way so we deserve something for it, right? Of course! And we get marks (not always gifts, huh?), holidays for every season and some organizations for school traditions. They try to make it a better place for us with these organizations and I have to admit that they did and still do a very good job with most of the traditions.

For example here's Santa Claus Cup. This one's an organization for a couple of soccer matches between our school and The Árpád

A BEAUTIFUL
GOAL OF OURS

FOTÓ: NAGY TAMÁS (2005)

Secondary School. These two schools are rivals from time immemorial and not just the members of the soccer teams. The supporters, the dancers, the teachers, the graduated ones and all those who are related to either of the schools. For most of us it's some kind of fanaticism but really traditional and great. To tell the truth I'm looking forward to it from the start of our first lesson in September. It's definitely my favourite sport event at our school.

The championship is held in the first weeks of December, always on Friday. These Fridays are filled with excitement and soccer of course. Well, then they must be related to each other somehow... When we step into the school we can feel it if we're sensitive for this undecipherable something. Most of my classmates are fanatics too, so on these Fridays instead of listening to teachers we talk about the matches, the players, the dances and the dancers, the previous Fridays and everything what's related to this whole soccer thing.

This day every student who respects the traditions comes to school in red and black. These are the colours of BLG. Of course it's not a sin if you come in something else to school but today forget white and blue. Those colours symbolize the opponent school. Fortunately most of the students wear our patriot colours this afternoon. I think it's important because we have to admit that nothing's more beautiful than lots of people in same coloured clothes. It looks like we're not lots of small drops but

one big ocean in red and black. It seems that victory is not just an opportunity but a fact.

During the last lessons we can't really concentrate and can't stop looking at our watches. We all think that this lesson must be longer than usual and probably is not going to end. Waiting is terrible and when we finally hear the bell ring we want to scream because it's over. I don't know how it is with you but for me it's like this. I told you I'm a fanatic...

So when the students have finally got out of the "Center of Knowledge" most of them go and buy snacks for the game or go straight to the Imre Földi Sports Hall. The sports hall gets overcrowded very quickly so you'd better be the first to come or you have to stand. If you are a supporter of our team you will sit on the right side of the grandstand among lots of red and black.

And then it starts. Santa comes in with his helpers. His cute helpers are always beautiful girls in red and black and guys really set great value on it. Then a short speech comes with some candies which can land on your head if you don't pay attention to them. Santa introduces the first match and then calls the members of the teams one by one. The audience keeps on screaming and sometimes it's pretty hard to understand the names of the players. They shake each other's hands and the match begins.

Normally Santa Claus Cup includes five matches: the boys' match, the girls' match,

SANTA INTRODUCES
THE MEMBERS OF THE TEAM

FOTÓ: KOLLÁR ALEXANDRA

the teachers' match, the old students' match and the parents' match. It used to be like this for ages but now times are changing. Nowadays we always have a different programme every year. Some of the matches aren't on the list and there are new ones, too. For example now we're going to have an other boys' match just for young boys. I think it's a good idea, because the elder ones are muscular and often aggressive and young boys are just very short and fragile. The boys and the girls play for fifteen - fifteen minutes and all the other games are ten - ten minutes long.

After every score we can watch a goal dance. It's a short choreography with cheerleader dance moves. It's cheerful and has lots of jumping in it. If our team scores a point our girls can go and dance but if the other one scores a goal then it's the opposite. Our girls are very proud of their dance and so we are. This dance is done by a different class every year but always as cheerful as the previous one was. And it's not all I can say about dancing. Both school has a 'big dance' too which is more complicated than

BRIEF HISTORY OF THE SANTA CLAUS CUP

We won the 22nd cup on 4th December after the last year's victory of Árpád.

This sport programme was first organized in 1988 and there have always been girl, boy and teacher teams competing in football. There used to be old boys' and parents' matches too. This year it is the first time that young boys have had played a match. All in all we scored 15 goals whereas the Árpád only scored 7. The years when the Árpád won the cup were 1988, 1992, 1996, 2003-05 and 2008.

Looking back at the results we can say that the girl and teacher teams are more successful in the Árpád but the junior and senior boy teams bring better results for us.

the cheerleader dance. It's longer and most of the time it's a mix which includes five or more tracks in it. When ours dance we all stand up and scream because we want to tell them somehow that the choreography is great. I'm sure they understand it from this.

When the games end we all go home. Our voices are tired of supporting and our hands hurt, but we're all happy because of the games even if we've lost the cup. Of course there are always ones who just can't deal with losing the games and we all feel a lot happier if we are the winners but the experience is undecipherable anyway. I don't miss a match and I can't stop smiling into the big black night after Santa Claus Cup. Everyone has to experience this at least once. It's fantastic!

And who's going to be the winner next year? For me, it's not a question...

BARTHA CSENGE

„Provisiones” para el viaje de nuestra escuela

Si un estudiante reconoce el valor y la importancia de saber un idioma extranjero ya en el instituto, este le dará muchos anticipos en su futuro. Quién sabe, cuando se lo necesita. Estudié en Tatabánya, en el instituto Bárdos László, matriculé en 2005. Yo mostré gran interés por las asignaturas de letras, las de ciencias no fueron santo de mi devoción. Primero, aprendía inglés muchos años, luego en el grado séptimo, tuve que elegir un idioma segundo.

Como siempre me gustaba la historia de los países latinos, la mejor alternativa para mí fue el español. Cada semana tuvimos tres clases. Pienso que no puse tanto empeño en estudiar los materiales y por eso no quería hacer el bachillerato de esta asignatura. Continué mis estudios en un centro de educación donde vino el próximo vez para usar el español. Por el Internet, encontré una oportunidad para viajar y estudiar el extranjero. Las condiciones fueron las siguientes: los resultados de los estudios deben ser buenos, hay que hablar inglés o español en un nivel corriente. Había solicitado la competición en Abril, y el año siguiente viajé a Santiago de Compostela. Cuando llegué allí, nadie habló inglés (y que sorprendente) ni húngaro, entonces tuve que determinar yo mismo a aprender el idioma tan rápido que es posible. Durante el semestre visitaba muchas clases en la Universidad y el primer tiempo no entendía ni una palabra. En el piso donde vivía, paramos con casi veinte personas de todo el mundo, pero muchos eran de América-Latina, por eso sí quise comunicar con ellos, tenía que hacerlo en español! No debo mencionar que mis conocimientos dejaban mucho que

desear. Bueno, la primera semana decidí a encontrar un remedio para mi defecto. El otro día empecé a aprender palabras y frases útiles de memoria, y mi vocabulario mejoraba. Mi cerebro estaba tal lleno de palabras españolas como una esponja. Mientras, cada día practicaba la gramática del libro que nosotros alumnos habíamos usado en el instituto. Qué pena que no haya usado más este idioma cuando tenía más tiempo! La ciudad era tan bonita, más la que he visto en otro tiempo. Como Santiago de Compostela es el fin del Camino, una santa vía larga a través del norte de España, me tropecé con muchísimos peregrinos por las calles mientras me quedaba en el país. La gente era feliz, agradable, cordial y mucho más espontánea que los húngaros. Cada vez me extrañaba cómo pudieron dar un abrazo a uno al otro, hombres y mujeres, así quienes casi no se conocían. La comida española en esta región era muy sabrosa y probé algunos platos que no existen en nuestro país, por ejemplo el pulpo, las gambas, varios tipos de pescado... etc.

Me encantaba la forma de la vida que ellos seguían y siguen ahora mismo. Encontré más de diez diferentes culturas, como Chileno, Argentino, Holandés, Libanés, Mexicano...etc., y estos chicos de otros países me enseñaron a ser más tolerante y aceptable cuando tuviera que acomodarme a otras personas. Hicimos amigos y desde los fines de estas vacaciones, mandamos cartas y paquetes pequeños al quién tenga su cumpleaños y cuando tenemos tiempo hablamos por Skype o Messenger. Es muy difícil porque la prórroga del tiempo es muy grande. Sueño con viajar y visitarles un día. Para decirlo con toda sinceridad me he aficionado el idioma

CUADROS DEL ESCRITOR

española mucho, entonces, con la ayuda de mi profesora del instituto practicamos para el examen de idiomas lo que quisiera hacer el Diciembre. No pensaba que una base fuerte de saber – como yo tuve cuando llegué a Santiago – valga tanto... sin clases de español y los textos debe aprender de memoria y las canciones no hubiera podido pedir ni un kilo de pan en el supermercado. Por fin la suma de mi historia es que tuve suerte cuando elegí el español para el segundo idioma, y espero que en el futuro (en un rato) podré usarlo de nuevo. Tal vez en América-Latina...

VARGA KATINKA EX-ALUMNA

Por qué el español?

ELEGIR una lengua extranjera para aprender no es una decisión simple. Saber hablar en una lengua no son sólo palabras y frases. La lengua te da la posibilidad para conocer una otra cultura, un otro mundo diferente del tuyo. Te puede cambiar la vida. Esto es su secreto.

Teníamos 13 años cuando tuvimos la posibilidad (o según otros la obligación) a elegir nuestro segundo idioma extranjero. Tuvimos que decidir entre las siguientes lenguas: alemán, francés, italiano y español. Como mi primera lengua extranjera es el inglés quería aprender otra diferente y por eso estaba pensando en las lenguas neolatinas (francés, italiano, español). A decir verdad primeramente quería el italiano, porque es una lengua que a todo el mundo le gusta y a todo el mundo le parece bonita (aunque el español también estuvo en mi corazón por los mismos razones). Pero por unas causas no pudimos elegir el italiano y así me quedé con el español. Tengo que decir que no lo arrepentí esa decisión, ya seguramente puedo decir que elegí muy bien. Después de 4 años estudiando la lengua aprobé el examen de nivel medio de Rigó utca. Gracias a esta diploma (y del inglés también) después de la secundaria pude continuar mis estudios en la Universidad

JUNTOS CON JÓVENES
ESPAÑOLES EN UN
PROGRAMMA INOLVIDABLE

de Pannonia (donde yo quería en primer lugar!) en la carrera de las relaciones internacionales. Lamentablemente en Veszprém no hubieran muchas posibilidades para practicar el español, ni teníamos muchas clases de lenguas, aunque en esta carrera sería aún más importante que en general. Pero por fin tengo que decir que estoy bastante agradecida a la universidad de Veszprém por sus relaciones con otras universidades extranjeras y por la oportunidad que me dio la beca ERASMUS con que pude ir a Granada –una de las ciudades más bellas de España– por pasar allí un año como estudiante extranjera. Un año entero que me cambió la vida, que me dio un nuevo punto de vista, que me parece inolvidable y que aconsejo a todos los estudiantes porque es una posibilidad irreplicable e super importante como en el sentido de la carrera, tal de la vida!

Así quiero agradecer a mis ex-profesores de la secundaria, María Varga y Gábor Krisztián Kovács (alias Angelo) que nos enseñaban los bases y mucho más de esta lengua tan bonita!

Y no os olvidéis: te valoran más según en cuantas lenguas hablas!

VERONIKA VARGA EX-ESTUDIANTE

Traditions et renouveau

La vie joyeuse au Lycée Bárdos

Etre attaché aux traditions, renouveau permanent, l'harmonie entre les générations – ce sont les caractéristiques plus importantes du Lycée Bárdos László.

Le lycée Bárdos a accueilli ses premiers étudiants en 1987. Son éponyme était un professeur légendaire de Tatabánya qui n'enseignait seulement le latin et l'histoire, mais des valeurs morales, l'humanité et l'honneur. Les fondateurs du lycée voulait continuer ses traditions en faisant attention du haut niveau de l'éducation avec les méthodes pédagogiques modernes. Pendant des années le lycée Bárdos a devenu une des meilleures écoles du département Komárom-Esztergom.

Au début, il y avait certaines classes de sport,

mais pendant les années 1990, le Lycée Bárdos a fait son nom avec sa formation de huit ans. Ce système permet d'approfondir la connaissance des étudiants parce qu'il a plus de temps de comprendre et pratiquer la matière parce que les enfants commencent à l'âge de 10 ans et quittent l'école après le baccalauréat à l'âge de 18. En 2004 un nouveau type de formation a été introduit, celle du lycée de cinq niveaux et linguistiques. Les élèves commencent à l'âge de 14 avec une classe préparatoire pendant laquelle ils ont des cours de langues, ce qui leur permet de passer un examen de langue à la fin de l'année. Cette année scolaire, une classe de huit niveaux, deux classes linguistiques et une autre de quatre ont commencé ses études au Lycée Bárdos.

Les élèves y peuvent choisir parmi des dizaines de cercles d'étudiants, ils ont la possibilité de montrer ses talents aux médias ou à la groupe du théâtre. L'association des étudiants et les professeurs organisent toujours les programmes. Par exemple il y a régulièrement les 'concerts du cacao' qui veut dire des concerts de musiques classiques où on peut prendre du cacao et des brioches pendant les entractes. En octobre, pendant les jours de Bárdos les lycéens peut choisir le roi d'école parmi les classes de terminale qui font une campagne électorale très amusante afin de gagner les faveurs des 'citoyens' du lycée. Il y aussi des concours scolaires et la commémoration de l'éponyme. À la fin de la semaine Bárdos, les nouveaux étudiants sont 'officiellement' reçus par des vainqueurs du référendum et on les fête avec une grande soirée.

En décembre, les deux grands lycées de Tatabánya – l'Árpád et le Bárdos – jouent les matchs de foot qui s'appelle 'la coupe du saint Nicolas'. Avant Noël, les enfants donnent un gala aux parents – le choer chante des chansons du Noël, les plus petits enfants représente la Nativité, les membre du groupe du théâtre récitent des poèmes. Le janvier est le mois des classes de terminale qui font une cérémonie avec des danses classiques et modernes. En avril on organise des 'Jours de la biologie' ou les lycéens et les savants donnent des conférences. À

la fin du mois, les classes de terminale prennent congé du lycée et le baccalauréat se commence.

Comme le renouveau est un des principes de l'école, ce juin serait un peu différent parce que c'est la première fois que la campagne électorale se passe en ce mois, de plus, les candidatures sont les onzièmes classes. L'année scolaire se termine à la mi-juin – tout le monde parte pour les vacances mais le Lycée Bárdos les attendrait en septembre.

SZÜCS ÁGNES

„...Und mit einem klapperigen Kindergarten-Bus

sind sie aus unserem Leben hinausgefahren“

Im vorigen September haben wir an einem Austauschprogramm in Deutschland teilgenommen. Im April haben uns unsere deutschen Gastgeber in Ungarn besucht.

Am Montagnachmittag sind sie hier angekommen. Nach der langen Reise waren sie sehr müde. Wir sind zuerst mit ihnen nach Hause gefahren und wir haben sie unserer Familie vorgestellt. Am nächsten Tag haben wir ihnen Budapest gezeigt. Wir sind zu Fuß zum Burgviertel gegangen, dann ging es weiter über die Elisabeth-Brücke bis zur Váci-Straße, wo die Gruppe eifrig eingekauft hat. Am Mittwoch haben wir uns das Turul-Denkmal, die Selim-Höhle und die Aussichtswarte angesehen. Am Nachmittag haben wir Bowling gespielt. Dieses Programm hat uns besonders gut gefallen. Am Dienstag sind wir mit dem Bus nach Várgesztes gefahren und von dort aus haben wir einen Spaziergang nach Vérteskozma unternommen. Der Weg war lang aber wir haben uns viel unterhalten, so ist die Zeit ganz schnell vergangen. Wir haben in der Burg als Gäste des Burgkapitäns zu Mittag gegessen, danach sind wir wieder nach Hause gefahren. Am Abend hatten alle Schüler Schmerzen im Bein, aber wir hatten noch genug Kraft, zum Roxy zu fahren. Am nächsten Tag hatten wir Schule, wo wir unseren deutschen Gästen in der Schulküche beigebracht haben, ungarische Palatschinken zu machen. Nachdem wir sie aufgegessen hatten, fuhren wir nach Tata, wo die Besichtigung des Burgmuseums auf unserem Programm stand. Eine Stadtrundfahrt mit dem Dotto konnten wir leider nicht machen, weil er gerade kaputt war. Danach sind wir zum Jubiläumspark gefahren, und auf den Spielplatz gegangen.

Am Wochenende hatten wir Familienprogramm. Der Montag ist schnell gekommen. Am Morgen haben die Schüler von ihren Gastfamilien Abschied genommen, danach sind wir in die Schule gegangen. Am Vormittag haben auch die deutschen Schüler am Unterricht teilgenommen, und um 11 Uhr haben wir im Omega Plaza zusammen zu Mittag gegessen. Danach haben die deutschen Schüler ihr Gepäck in der Schule abgeholt. Schließlich haben wir voreinander tränenvollen Abschied genommen, und mit einem klapperigen Kindergarten-Bus sind sie aus unserem Leben hinausgefahren. – ME –

SUR L'ANNIVERSAIRE DE VINGT ANNÉES DE NOTRE ÉCOLE A ORDONNÉ L'EXPOSITION EN 2007

FOTÓ: NAGY TAMÁS (2007)

M GYMNASIUM László Bárdos gibt es viele verschiedene und interessante Traditionen. Die Traditionen sind an den einzelnen Jahreszeiten gebunden. Zum Beispiel, im Herbst finden der Bárdos-Tag, der Grüne Tag und die Wahlkampagne statt. Nach dem Herbst kommen die Winterprogramme. Im Dezember wird ein Fußballspiel zwischen den zwei besten Gymnasien Árpád und Bárdos veranstaltet, das ist der Nikolauspokal. Danach feiern wir Weihnachten. Im Januar ist das schönste Fest der Abiturienten: der Bandweihbal. Im Februar kommt der Fasching. Dann begrüßen wir den Frühling. Wir haben keine Lust mehr zu lernen, aber in dieser Jahreszeit (April, Mai) ist ein schönes Ereignis, das Abschiedsfest von der Schule. Vor dem Abschiedsfest von der Schule ist der Grüne Tag, an dem sich die Schüler der 11. Klasse von den Abiturienten verabschieden. Es gibt auch eine Parodie über die Abiturienten.

Der Bárdos-Tag findet in der Bárdos-Woche statt. In dieser Woche machen die Abiturienten ihre Kampagne. Jede Klasse hat eine eigene Show. Die Schüler erhalten Zeitungen, Süßigkeiten und in der Pause können sie Kurzfilme sehen, die die Abiturienten gedreht haben. Am Ende der Woche (am Freitag) ist der Bárdos-Tag. An diesem Tag ist die Königswahl, aber noch vor der Wahl ist der Abschluss der Kampagne. Wäh-

Unser Besuch bei unserer Partnerschule in Schwarzenbek

Ich heiße Edit. Ich war im September in Deutschland. Wir sind nach Hamburg geflogen. Das Wetter war über den Wolken sehr schön, hier unten hat es geregnet. Draußen war minus 55 Grad Celsius. Wir haben viele Fotos gemacht. Der Flug hat etwa 2 Stunden gedauert. Dann sind wir dort gelandet und wir haben unsere Gastfamilien getroffen. Meine Gastfamilie war sehr nett. Meine deutsche Gastgeberin ist 14 Jahre alt. Sie heißt Sophie. Sie hat eine kleine Schwester. Sie ist ein sehr nettes Mädchen. Am ersten Tag war ich mit meiner Gastfamilie zusammen. Wir haben uns den ganzen Tag unterhalten.

Am zweiten Tag haben sie für uns in der Schule ein schönes Frühstück gemacht. Danach mussten wir am Unterricht teilnehmen. Am Nachmittag haben wir Bowling gespielt. Der Bowlingplatz ist echt cool.

Am nächsten Tag mussten wir sehr früh aufstehen, weil wir nach Lübeck gefahren sind. Lübeck ist eine schöne alte Stadt. Dort haben wir eine Aussichtswarte, ein Stadttor und eine Kirche gesehen. Auf dem Rückweg hat ein dreijähriges schwarzes Mädchen richtig angegriffen. Sie hat uns bespuckt und wollte uns schlagen.

Am Freitag mussten wir wieder zur Schule gehen. Dort hat Anita den deutschen Schülern etwas Ungarisch beigebracht, wie zum Beispiel: Jó napot! Jó reggelt! Szia! „Csapolj bele!“ und „Elfürészöllek!“ Nur, damit sie sich auch den ungarischen Grundwortschatz aneignen. Danach

rend des Abschlusses der Kampagne sind die Schüler in der Turnhalle.

Die nächste Tradition ist der Nikolauspokal. Es ist in der lokalen Sporthalle. Da sind mehrere hunderte Schüler, die ihrer Mannschaft den Daumen drücken. Es dauert den ganzen Nachmittag und die Stimmung ist fantastisch. Der Lärm ist so groß, dass die Leute vor dem Schreien die Stimme verlieren. An diesem Nachmittag spielen die Schüler der Unterstufe und der Oberstufe und auch die Lehrer. Manchmal treten auch die ehemaligen Schüler der Gymnasien gegeneinander an. An diesem Nachmittag wird auch ein Tanz durchgeführt. Nach den Goals tanzen die Mädchen auch den Goaltanz. Das beste Team gewinnt den Pokal für ein Jahr, der Pokal wird von dem Nikolaus überreicht. Alle Schüler haben Schals

hatten wir 5 Stunden. Das war nicht wenig. Am Abend sind wir zum Jahresmarkt in Schwarzenbek gegangen. Dort haben wir unseren Lehrer, Herrn Vidéki mit dem Kettenkarussell fahren lassen.

Am Wochenende hatte ich Geburtstag. Ich habe eine gute Torte und ein deutsches Buch bekommen. Am Abend sind wir zu einem Fest gegangen. Danach sind wir zu einem Spielplatz gelaufen. Dort gab es viele interessante Spiele. Die Schaukel hat mir am besten gefallen.

Den Sonntag habe ich mit meiner Gastfamilie verbracht. Wir haben viel gesprochen und mit Nintendo Wii gespielt. Am Nachmittag habe ich Anca getroffen, danach sind wir zu ihrer Gastgeberin, Chantal gegangen. Sie ist ein sehr reiches Mädchen!!! Dort haben wir einen Film gesehen und gesungen.

Am Montag sind wir nach Hamburg gefahren. Dort haben wir eine schöne Stadtrundfahrt gemacht. Sie war sehr lang, denn sie hat etwa zwei Stunden gedauert. Der Fremdenführer war sehr blöd. Er hatte keinen Humor. Wir haben auch den Hafen gesehen, danach hatten wir freies Programm.

Auch am Dienstag mussten wir zur Schule gehen, aber wir haben die letzte Stunde geschwänzt. Danach sind wir ins Café gegangen. Dort habe ich mit Anca ein sehr großes Eis gegessen. Danach mussten wir nach Hause fahren. Der Abschied war sehr schwer. Meine Gastmutter und meine Gastschwester haben geweint. Als ich meine ungarischen Eltern getroffen habe, dann habe ich gefühlt, dass man sich überall wohl fühlt, aber zu Hause ist es doch am schönsten.

FOTÓ: NAGY TAMÁS

und T-Shirts mit Bárdos Logos. Im letzten Jahr hat Bárdos gewonnen.

Auf Weihnachten bereiten sich die Schüler mit vielen stimmungsvollen Vorstellungen vor, die im Theater vorgespielt werden. Die Fünftklässler machen eine eigene Aufführung, meistens ein Christkindespiel. Die Mitglieder der Theatergruppe sagen immer Gedichte vor, der Sangeschor singt Weihnachtslieder. Nach den Winterferien, im Februar ist der Fasching. Das ist keine große Veranstaltung, weil sich nur die Kleinen und die Schüler aus der Klasse 12. C verkleiden. Am Anfang der Veranstaltung werden die Kostüme ausgewertet. Die besten Schüler oder Teams bekommen kleine Geschenke, zum Beispiel eine Torte. Nach dem Aufzug ist eine kleine Party bis zehn Uhr.

Im Januar oder im Februar ist das wichtigste Ereignis für die Abiturienten, der Bandweihbal. An diesem Tag dreht sich alles um die Abiturienten. Sie bereiten eine rührende Vorstellung vor und sie bekommen ein Band mit der Jahreszahl und mit der Aufschrift: László Bárdos Gymnasium. Sie tanzen einen Walzer oder einen anderen Tanz.

Ende April oder Anfang Mai ist das Abschiedsfest von der Schule. Das ist ein sehr wichtiges Fest für die Abiturienten. Sie bekommen Bänder und viele bunte Blumen von den Bekannten und den Verwandten. Sie machen einen Rundgang in der Schule und auf dem Schulhof. Die Abiturienten tragen schöne, festliche Kleidung. An ihrem Gesicht gibt es ein Lächeln oder einige weinen. Die Lehrerinnen weinen immer. Nach dem „Schlendern“ halten der Direktor und einer von den Abiturienten eine Rede. Der Chor singt schöne und rührende Lieder.

Nach dem Abschiedsfest macht man das Abitur. Die Schüler bereiten sich darauf im letzten Schuljahr vor. Der erste Teil ist der schriftliche Teil, dann kommt später der mündliche.

Wir denken, die Kinder mögen am liebsten den Nikolauspokal. Diese Traditionen sind sehr wichtig, deshalb sollten wir sie bewahren. Ohne Traditionen wäre das Schuljahr sehr langweilig und anstrengend. SKRINYÁR ALEXANDRA

MARTON EDIT